

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 337/2017-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti LawService Recovery, k. s., Stráž 223, Zvolen, zastúpenej LawService, s. r. o., Stráž 3/223, Zvolen, v mene ktorej koná advokát JUDr. Pavol Konečný, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 K 84/2015 z 24. novembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti obchodnej spoločnosti LawService Recovery, k. s.,
z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. januára 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti LawService Recovery, k. s., Stráž 223, Zvolen (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa

čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 K 84/2015 z 24. novembra 2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd uznesením sp. zn. 1 K 84/2015 z 24. novembra 2015 začal konkurzné konanie voči dlžníkovi obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „úpadca“).

Následne okresný súd uznesením zo 17. februára 2016 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu a do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil sťažovateľa.

Dňa 3. júna 2016 sa konala prvá schôdza veriteľov, na ktorej sa nezúčastnil žiaden veriteľ oprávnený na schôdzi hlasovať.

Okresný súd uznesením z 5. októbra 2016 zvolal podľa § 42 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov na podnet veriteľa – [REDAKOVANÉ], druhú schôdzu veriteľov, ktorá sa uskutočnila 9. novembra 2016 a predmetom ktorej bolo najmä rozhodovanie o výmene sťažovateľa ako správcu úpadcu.

Následne okresný súd napadnutým uznesením odvolal sťažovateľa z funkcie správcu úpadcu a do funkcie správcu bola ustanovená obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ]

Podľa sťažovateľa okresný súd napadnutým uznesením porušil ním označené práva podľa ústavy a dohovoru. Podľa sťažovateľa okresný súd pochybil:

- vydaním uznesenia o zvolaní druhej schôdze veriteľov, „*nakoľko táto bola zvolaná v rozpore s ustanoveniami ZKR...*“,
- vydaním napadnutého uznesenia o odvolaní sťažovateľa „*napriek tomu, že sa tak stalo na základe návrhu a hlasovania konkurzného veriteľa..., ktorý nemal právo ani*

schôdzi veriteľov zvolaní a už vôbec nie na tejto navrhnúť a hlasovať za výmenu správcu.

Sťažovateľ má za to, že veriteľ [REDAKOVANÉ] je totiž osoba spriaznená s Úpadcom, a teda nebol aktívne legitimovaným na podanie žiadosti, na základe ktorej Okresný súd Banská Bystrica vydal Uznesenie o zvolaní schôdze, na ktorej došlo k prijatiu uznesenia o návrhu na výmenu Sťažovateľa ako správcu Úpadcu a tvorilo podklad pre vydanie sťažnosťou napadnutého Rozhodnutia...“.

Sťažovateľ v sťažnosti tiež namieta, že ak mal okresný súd „v úmysle zvolať schôdzu veriteľov na základe predchádzajúcej žiadosti veriteľa [REDAKOVANÉ], legitimitu ktorej Sťažovateľ naďalej namieta, mal schôdzu veriteľov zvolať v zmysle § 34 ods. 2 ZKR...“

Tým kedy tak porušovateľ vo výroku Uznesenia o zvolaní schôdze veriteľov nesprávne uviedol, že zvoláva schôdzu veriteľov v zmysle § 42 ods. 1 ZKR uviedol konkurzných veriteľov do omylu, čo mohlo mať za následok, že časť veriteľov sa schôdze veriteľov nezúčastnila. Porušovateľ tak svojim konaním negatívne ovplyvnil veriteľov pri rozhodovaní, či sa schôdze veriteľov zúčastnia a či využijú svoje práva v konkurze...

Sťažovateľ záverom uvádza, že aj keby prijal platnosť schôdze veriteľov konanej dňa 09. 11. 2016, čo však Sťažovateľ namieta, porušovateľ bol... povinný odmietnuť uznesenie prijaté schôdzou veriteľov o výmene správcu, nakoľko existujú viaceré skutočnosti vylučujúce spoločnosť [REDAKOVANÉ] z výkonu funkcie správcu Úpadcu.“.

Na tomto základe sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením, a žiada, aby ústavný súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a aby zaviazal okresný súd nahradiť mu trovy konania.

Ústavnému súdu bolo 9. mája 2017 doručené podanie sťažovateľa označené ako „Spätvzatie ústavnej sťažnosti“, v ktorom sťažovateľ uvádza: „týmto oznamuje Ústavnému

súdu Slovenskej republiky, že v zmysle § 54 ZoÚsSR v celom rozsahu berie späť podanú Ústavnú sťažnosť.

Sťažovateľ súčasne žiada..., aby v zmysle § 54 ZoÚsSR konanie zastavil, nakoľko o Ústavnej sťažnosti zatiaľ nebolo rozhodnuté.“

Ústavný súd vo veci sťažovateľa nezistil žiadne dôvody na to, aby rozhodol o nepripustení späťvzatia sťažnosti, a preto podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2017